

Comunicat de presă

ECA/14/46

Pentru publicare imediată

Luxemburg, 22 octombrie 2014

Audit în domeniul acțiunilor externe ale UE: Auditorul extern al UE atrage atenția viitoarei Comisii asupra utilizării mecanismelor de combinare

„Mecanismele de combinare vor fi viitorul fenomen de mare succes în cadrul finanțării acordate de UE pentru politica de dezvoltare. Întrucât viitoarea Comisie va funcționa într-un context bugetar foarte strict, ea va fi supusă unor presiuni puternice să împingă până la limită posibilitățile de a multiplica fondurile acordate de UE prin combinarea acestora cu credite”, a declarat Karel Pinxten, membrul Curții responsabil de raport. „Este extrem de important să se recurgă la mecanisme de combinare doar atunci când Comisia poate demonstra în mod clar valoarea adăugată pe care o pot aduce acestea. Auditul a arătat că acest lucru nu s-a întâmplat întotdeauna în trecut”, a continuat domnul Pinxten.

Pentru aproape o jumătate din proiectele examinate de auditori, probele existente erau insuficiente pentru a concluziona că finanțările acordate au fost justificate. În câteva dintre aceste cazuri, existau indicii că investițiile ar fi fost realizate și în lipsa contribuției din partea UE.

Deși verdictul pronunțat de raportul Curții de Conturi Europene, publicat astăzi, cu privire la modul de constituire și la eficacitatea generală a demersurilor de combinare a finanțărilor acordate prin intermediul facilităților regionale de investiții cu creditele acordate de instituțiile financiare este unul pozitiv, raportul atrage atenția asupra unui număr de probleme importante care necesită o soluționare urgentă.

Domnul Pinxten a adus în discuție problema riscurilor care apar atunci când mecanismele de combinare nu sunt utilizate cu suficientă grijă și atenție: *„În primul rând, se poate ajunge la o utilizare nejudicioasă a fondurilor alocate de UE pentru dezvoltare în cazurile în care sunt subvenționate programe/proiecte care ar fi fost întreprinse și în lipsa finanțării. Comisia trebuie să se asigure, atunci când apelează la mecanisme de combinare, că nu se transformă în „sponsorul” instituțiilor financiare. În al doilea rând, dacă nu sunt utilizate cu multă atenție, mecanismele de combinare ar putea genera o bulă speculativă a datoriei în anumite țări din lumea a treia care dispun de venituri limitate cu care să își poată onora datoria”.*

Comisia și-a făcut cunoscută intenția de a extinde utilizarea mecanismelor de combinare, lucru care presupune că ajutorul pentru dezvoltare va avea un quantum substanțial în anii următori. Până la 31 decembrie 2013, Comisia încheiase deja contracte în valoare totală de peste 1,6 miliarde de euro pentru facilitățile regionale de investiții.

Textul integral al raportului este disponibil la adresa www.eca.europa.eu.

ECA Press

Damijan Fišer - Ofițer de presă

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxemburg

T: (+352) 4398 45410 M: (+352) 621 55 22 24

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: EUAuditorsECA eca.europa.eu

Note către editori:

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene se publică pe tot parcursul anului și prezintă constatările unor audituri selectate care au ca obiect domenii specifice ale bugetului UE sau aspecte specifice legate de gestiune.

În cadrul acestui raport special (nr. 16/2014), intitulat „**Eficacitatea demersurilor de combinare a finanțărilor acordate prin intermediul facilităților regionale de investiții cu creditele acordate de instituțiile financiare în scopul sprijinirii politicilor externe ale UE**”, se examinează modul de constituire și de gestionare a acestor facilități de investiții, precum și dacă utilizarea mecanismelor de combinare a condus la obținerea beneficiilor preconizate.

Începând din 2007, Comisia a înființat opt facilități regionale de investiții, care acoperă întreaga sferă a activităților de cooperare externă desfășurate de Comisie. Ele combină finanțările acordate din partea fondurilor europene de dezvoltare și din partea bugetului general al UE cu credite, oferite, în special, de instituții financiare europene specializate în domeniul dezvoltării. În anumite cazuri, sunt implicate și contribuții directe realizate de statele membre. Demersul de combinare vizează în special să ofere o soluție în cazul unor oportunități de investiții, de regulă proiecte majore de infrastructură, care ar putea să fie viabile, dar care nu reușesc să atragă o finanțare suficientă din sursele disponibile pe piață.

În urma auditului Curții, s-a constatat că demersurile de combinare a finanțărilor acordate prin intermediul facilităților de investiții regionale cu creditele acordate de instituțiile financiare în scopul sprijinirii politicilor externe ale UE au fost, în general, eficiente. Curtea a concluzionat că, deși modul în care au fost constituite facilitățile a fost adecvat, beneficiile potențiale pe care le-ar fi putut oferi mecanismele de combinare nu au fost obținute în totalitate din cauza deficiențelor de la nivelul gestionării realizate de către Comisie.

În raport, se formulează următoarele recomandări:

1. Comisia ar trebui să se asigure că alocarea de finanțare din partea UE se bazează pe o evaluare documentată a valorii adăugate care se preconizează că va fi adusă de finanțarea acordată de UE în ceea ce privește realizarea obiectivelor de dezvoltare, de vecinătate și de extindere ale UE. În acest context, Comisia ar trebui:

- (a) să se asigure că sunt adoptate și aplicate orientări adecvate în vederea direcționării implicării Comisiei în toate etapele procesului de aprobare și ale celui de monitorizare;
- (b) să își asume un rol mai proactiv, în special la nivelul delegațiilor UE, în procesele de identificare și de selecție a proiectelor;
- (c) să se asigure că sunt prezentate comitetelor executive, în vederea aprobării finale, doar cereri de finanțare pentru proiecte mature și că aceste cereri conțin informații complete. Mai precis, cererile de finanțare ar trebui să prezinte în mod detaliat motivele pentru care este necesară acordarea finanțării și valoarea adăugată pe care o poate aduce aceasta și ar trebui să clarifice modul în care au fost determinate sumele;
- (d) să reducă durata medie a procesului de aprobare, reanalizând necesitatea de a se realiza sistematic aprobări provizorii.

2. Comisia ar trebui să efectueze plata fondurilor doar în momentul în care beneficiarul are nevoie efectiv de fondurile respective.

3. Comisia ar trebui să amelioreze modul în care exercită monitorizarea cu privire la implementarea granturilor acordate de UE. În acest context, Comisia ar trebui:

- (a) să instituie un cadru de măsurare a rezultatelor, care să includă indicatori pentru monitorizarea impactului pe care îl au finanțările acordate de UE;
- (b) să ofere instrucțiuni clare delegațiilor UE în ceea ce privește rolul pe care trebuie să îl îndeplinească acestea în monitorizarea sprijinului financiar acordat de UE pentru proiectele care beneficiază de mecanisme combinate;
- (c) să implice Fondul fiduciar al UE pentru infrastructura din Africa în procesul de monitorizare orientată spre rezultate și să adapteze metodologia aferentă acestei monitorizări în funcție de caracteristicile specifice ale mecanismelor de combinare.

4. Comisia ar trebui să își intensifice eforturile pentru a se asigura că se acordă o vizibilitate adecvată finanțării furnizate de UE, definind condiții clare referitoare la vizibilitate, în atenția instituțiilor financiare, și solicitând delegațiilor UE să se implice în acțiuni vizând asigurarea vizibilității.